

Spijker kwartier

wijkkrant

10 **Café L'Amérique**

6 **Vlechten voor
verbinding**

18 **De Spijkerbrigade**

De avond valt. Ik kijk naar de grote plataan in het Emmaplantsoen. Afgetekend tegen de gekleurde hemel. Het heeft geregend. De lucht ademt aarde. Geuren stijgen op. Een merel geeft een laatste concert. Ik voel het leven. Vanavond zag ik de film *La vita davanti a sé*. De film vertelt over twee mensen die niets met elkaar gemeen hebben, maar elkaar gaandeweg zien staan en elkaar helpen. De ontroerende film eindigt met *Io Sì*, gezongen door Laura Pausini:

*Wanneer jij geen woorden meer vindt
Ben ik hier
Ben ik hier
Misschien heb jij er maar enkele van nodig
Ik ben hier
Ik ben hier*

In deze wijkkrant lees je verhalen over mensen. Ik werd gegrepen door de column van Samuel, die een drugsverslaafde observeert en weet wat ie moet doen, maar het niet doet. Merel Rutgers verhaalt over het kunstproject en haar connectie met Evert, een 72-jarige buurtbewoner. En Joris en Tomas, theatermakers, zwaar getroffen door de coronacrisis, hebben hun talent voor schoonheid en verbeelding gebruikt op totaal ander terrein: een veertiende binnentuin. Hun idee is er voor ons! Het is volkomen helder. Onze mooie wijk heeft de toekomst wanneer we met elkaar samenwerken, als we elkaar zien staan, in elkaar geloven en van elkaar genieten.

Jan van Wonderen

Waarh

Vroeger kwam de waarheid van boven. Van God, de dominee, het schoolhoofd, de politieagent, vader, moeder, de vakbond, de politieke partij... allemaal waar. Dat is een stuk minder geworden. Met vele voordelen van dien. En ieder zijn/haar eigen waarheid. Maar als iedereen gelijk heeft, wie heeft dan nog gelijk? En wat is dan waarheid?

Gelukkig blijven er altijd een paar échte waarheden over. Neem deze: eerst was er de aap, toen de mens. Het staat in de Bijbel en daarna heeft Darwin het nog eens dubbel en dwars bewezen. Als God én Darwin het erover eens zijn dan moet het wel waar wezen. Echt waar. Helaas.

In den beginne had Mpungu Tulendo, de Grote Tovenaar, alle dieren die ze kon bedenken geschapen. Krokodil, vleermuis, hagedis, eend, haai, ezel, kikker, kangoeroe, zebra, luistervink... je moet er maar opkomen! Maar apen? Nooit van gehoord! Maar wel mensen. Zeker! Want toen Mpungu Tulendo alle dieren tevoorschijn had getoverd, toverde zij tenslotte het mooiste beest van allemaal: de mens. Deze mens bouwde zich een mooi huisje. Boompje. Beestje. Matrasje. Dekentje. Stoel. Fiets. Paspoort. Brandverzekering... de hele bliksemse boel. De mens bleek een bijzonder beest met een niet te stuiten voorliefde voor het spelletje van het een komt het ander. Stoel. Tafel. Tafellaken. Bord. Mes. Vork. Lepel. Afwas. Afwasteil. Afwasmachine. Afwasmachinezeepblokje. Afvalemmer. Afvalpasje. DigiD code. Burgerservicenummer. Wachtwoord. Wachtwoord opschrijf boekje. Waar laat ik mijn wachtwoordopschrijfboekje ezelsbruggetje...

Er waren wel eens beesten die stiekem om het hoekje keken en dachten: waar is die mens mee bezig!? Wat moet die met al die spullen en paperassen? Maar de mens zelf werd alleen maar fanatieker. Elke dag, dag in dag uit! Méér!

Nou was er wel eens eentje bij, die keek op een goed moment om zich heen en dacht: 'Wat een gek spelletje! Waar ben ik mee bezig?' En die kneep er tussenuit. Even helemaal weg. Het bos in. Niks nodig! Van de hak op de tak. Bevrijdend! Maar na drie dagen, twee weken, een half jaar... een mens is niet voor niets een mens, begon ie terug te verlangen naar dat spelletje. Honger. Boodschappenlijstje. Supermarkt. Winkelwagentje. Creditcard. Auto. Parkeervergunning. ID code. Laptop. Kantoorstool op wielletjes... heerlijk! Terug bij het spelletje.

Op een dag... was er weer zo'n mens die er even helemaal tussenuit kneep. Niks nodig! Maar ja, ook die mens was maar een mens en ook die begon op zeker moment terug te denken aan dat spelletje. Thuis. Verwarming. Gemakkelijke stoel. Breedbeeld. Chips. Chipsbak. Netflix... stop. 'Ik wil het niet! Ik wil het niet meer!! Nooit meer!!!' Die mens dacht: ik moet het anders aanpakken. Grondig. Terug naar de Schepper. En die mens klopte aan bij

eid?

Mpungu Tulendo. 'Beste Mpungu! Ik wil niet meer meedoen aan dat spelletje. Kunt u wat anders voor mij verzinnen? Alstublieft?' Mpungu begreep dat dit een serieuze vraag was. Geen halve maatregel. 'Beste mens', sprak Mpungu, 'ik kan iets anders voor je verzinnen, maar dat heeft wel een staartje.' 'Kan me niks schelen!' 'Okay!', sprak Mpungu, 'ik kan er een staart aan maken. Niet van voren, maar van achteren. Zo'n staart, dat iedereen in één oogopslag ziet dat jij geen mens meer bent. Hoef je ook niet meer aan dat spelletje mee te doen.' Het was even stil. 'En wie of wat ben ik dan?' vroeg die mens. 'Aap!' Het eerste wat Mpungu te binnen schoot. 'Aap! Lijkt je dat wat?' En van het een kwam het ander. Eerst mens, dan aap.

Vroeger had de waarheid ook al vele kanten, ook al kwam die van boven. Ongemakkelijk, zeker. En geestverruimend. Met dank aan Mpungu Tulendo.

Tekst: deze column is onderdeel van het werk van Albert Hoex voor muziektheater Rood Mos.

Beeld: Albert Hoex

www.muziektheaterroodmos.nl

Henk Huismans

Pakketbezorger

Hij is al jaren een bekend gezicht voor velen in onze wijk: pakketbezorger Henk Huismans uit Westervoort. Op een vrijdagmiddag tegen zessen komt hij even langs voor een gesprek met de wijkkrant over zijn werk. De witte bus blijft met parkeerlichten aan voor de deur staan: vergunning.

Op mijn vraag of het zo niet een hele lange dag wordt, glundert Henk: medelijden niet nodig, hoor. Ik begon vanochtend om een uur of tien. Als alle pakketten van de shift van die dag maar op hun plek komen.

Hoe verloopt zo'n dag? Ik ben in dienst bij Willems in Duiven; die bezorgt de pakketten voor Post.nl. Dus de bus komt uit Duiven en dan gaat het naar Elst voor het ophalen van de pakketten van die dag.

Het inruimen van de bus neemt al zo'n drie kwartier in beslag. Alles moet natuurlijk in volgorde van afleveren staan. Gelukkig gebruiken we nu de scanner en zijn de papieren lijsten verleden tijd. Dan de wijk in voor het afleveren. Een ervaren bezorger doet zo'n 170 of 180 'stops' per dag. Een enkele keer 200, maar dat is eigenlijk te veel. Ik doe er veel moeite voor om alles op die dag af te leveren en zo weinig mogelijk naar het afhaalpunt te brengen. Omdat

ik hier al zo lang kom, weet ik vaak wel welke bureaus veel thuis zijn en een pakketje willen aannemen voor een ander.

Je doet dit werk al 15 jaar. Hoe ben je ertoe gekomen? Ik was dakdekker en dat bedrijf ging failliet. Het werk daar werd me fysiek ook wel wat te zwaar en dit beviel meteen heel goed. Dat geldt niet voor iedereen die eraan begint. Ik heb zelf al heel wat mensen opgeleid. Die gaan dan een of twee dagen mee op de bus en het lijkt allemaal prima totdat ze het zelf moeten doen. Dat wordt het een heel ander verhaal: de hele dag alleen op de bus, alles zelf goed plannen, je weg weten hier in de wijk waar het niet gemakkelijk rijden is. Een hoop mensen zijn binnen de kortste keren weer weg. Maar mij bevalt het goed en ik ga er mee door tot mijn pensioen over een jaar of zes.

Wordt dit niet fysiek ook wat lastig? Ja, voor je rug en knieën is het niet heel goed. Het enige ziekteverlof dat ik wel heb gehad was ook in verband met rugklachten. Daar moet je verstandig mee omgaan. Vraag maar aan mijn vrouw... Willems heeft al eens aangeboden dat ik de overstap zou maken naar Duiven. Daar zijn géén trappen voor de deur en adressen op vier hoog zonder lift. Ook het rijden met de bus is er gemakkelijker. Maar ik heb dat aanbod afgeslagen: in deze wijk voel ik me thuis, ik ken er inmiddels heel veel mensen en vind het een prettige wijk. Kijk eens hoe bewoners samen zorgen voor hun buurt en het groen. Dat is bijzonder!

Het aantal leveringen is de laatste tijd enorm toegenomen door de lockdown. Hoe gaat dat? Klopt, vroeger deed ik het hele Spijkerkwartier én het Broek alleen, nu met drie man! Bij sommige adressen is elke dag wel iets te bezorgen. De drukke momenten en dagen in de week zijn nog wel hetzelfde: Sinterklaas en Kerst zijn de absolute top; op maandagen is het rustiger en dinsdag en woensdag zijn altijd de drukste dagen van de week. Maar: de winkels zijn weer open, dus misschien wordt het weer iets rustiger. Ik denk het niet, Henk. Ik eigenlijk ook niet. Geeft ook niet: wij gaan gewoon door!

Tekst: José Botman

Foto: Rien Meijer

Het Rembrandt Theater

In september 2020 kwam het leegstaande Rembrandt Theater aan het Velperplein in beheer van Ad Hoc. Ad Hoc heeft sindsdien al veel ondernomen om het gebouw nieuw leven in te blazen. De voorgevel van het pand is gereinigd, de graffiti is verwijderd, en de voorgevel is nu een plek voor lokale artiesten om hun kunstwerken aan Arnhem te laten zien. Ook zijn er voorzichtig diverse initiatieven en activiteiten gestart. "Zo wordt het pand momenteel door diverse fotografen gebruikt voor fotoshoots en worden er podcasts opgenomen," meldt Ad Hoc beheer. "Zaal 2 is omgetoverd tot een heuse 'dance zone' waar verschillende dansscholen en initiatieven hun lesrooster zullen programmeren, zodra dit vanuit het RIVM weer mag. Ook wordt er hard gewerkt aan Club Rembrandt in de foyer en op het terras. Club Rembrandt biedt een podium aan tal van, laagdrempelige, culturele en

maatschappelijk initiatieven. In de foyer is een doorlopende expositie van verschillende (Arnhemse) kunstenaars en wordt een klein podium ingericht. Bij goed weer is ook het pop-up terras geopend.

Alle initiatieven zijn van tijdelijke aard en in afwachting van de uiteindelijke ontwikkelingen van het pand. Het monumentale karakter van het theater blijft uiteraard gespaard. De verschillende kunstwerken aan de binnen- en buitenkant van het theater blijven behouden."

Ad Hoc beheer laat de wijkbewoners graag weten dat zij van harte welkom zijn om contact op te nemen bij vragen, klachten of ideeën voor initiatieven. Dat kan via social media of op het mailadres rembrandt@adhocbeheer.nl

Tekst: Katja Krediet / Ad Hoc beheer

Beeld: Gelders archief

Maurits en Mietje Agsteribbe

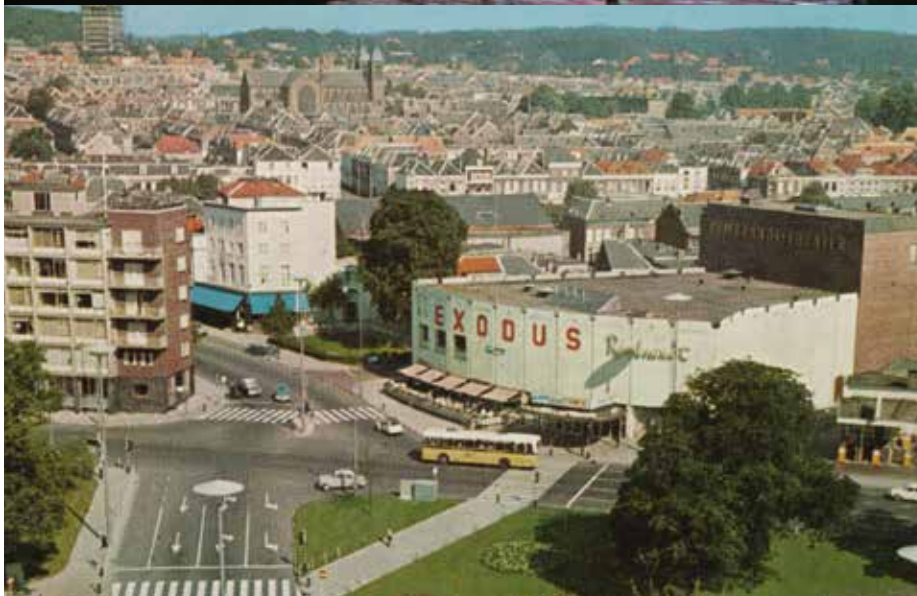
Maurits en Mietje wonen op de Steenstraat 56 in Arnhem. Maurits heeft daar een kleermakerij en stoffenwinkel. Een filiaal van de Engelsche Eenheids Kleermakerij (EEK), waarvan er meerdere in het land zijn. Maurits en Mietje zijn Joods.

In mei 1940 valt Nazi-Duitsland Nederland binnen. Maurits en Mietje krijgen te maken met veel narigheid zoals Duitse intimidatie in de winkel, op straat en in de bus. De winkel wordt onder beheer van een "Verwalter" gesteld. Razzia's dreigen. Maurits en Mietje overleven – na 17 onderduikadressen – de oorlog. Hun dochtertje Sophie (Fien) van tweeëneenhalf (1939) hebben zij al in het begin van de oorlog laten onderduiken bij een gezin in Velp. Kleine Sophie heeft tijdens de oorlog geen contact met haar ouders. Zij is bij de bevrijding zes jaar en wil na de oorlog terug naar "huis" in Velp. Tijdens de oorlog is de zaak aan de Steenstraat onder toezicht van de "Verwalter" door blijven draaien. Als Maurits en Mietje na de bevrijding terugkomen is er echter niet veel meer van over. Het centrum van Arnhem is grotendeels verwoest door de slag om Arnhem. De stad is na de evacuatie van zijn inwoners leeggeplunderd. Langzamerhand bouwen zij hun zaak weer op. Maurits overlijdt in 1980 in Arnhem, hij is dan 70 jaar. Mieke overlijdt in 2006 op 91-jarige leeftijd, in Beit Shalom te Amsterdam. Ze wordt naast Maurits begraven op Moscowa.

Lees het volledige verhaal via:
www.joodsmonument.nl

Tekst: Peter Jetten

Beeld: Benjamin Agsteribbe (Grafstenen Maurits en Mieke Agsteribbe op Moscowa)

Vlechten voor verbind

Veel boomspiegels zijn bij het Groot Onderhoud van de riolering in het Spijkerviertel vergroot. Sommige van deze spiegels worden tegenwoordig zelfs met een vlechtwerk van wilgentenen omheind. Waar komt die omheining opeens vandaan? En wat is het idee hier achter? Jolanda van Looij en Bart Zoutenbier van BuurtGroenBedrijf zijn de initiatiefnemers van de nieuwe omheining en ze leggen graag waarom voor de gevlochten hekwerken is gekozen.

BuurtGroenBedrijf is een van de vele bewonersinitiatieven in het Spijkerviertel. In 2018 zijn ze als stichting begonnen. Het doel van de organisatie is om de buurt groener en socialer te maken. Dit doen ze door samen met de bewoners van de wijk de mouwen op te stropen en zo regie te nemen over de kwaliteit van het groen in het Spijkerviertel.

Nieuw vlechtwerk

Tijdens het Groot Onderhoud van het Spijkerviertel is de riolering in grote delen van de wijk vernieuwd. Bij het terugplaatsen van het wegdek zijn de straten heringericht en de boomspiegels verruimd. Daardoor is er meer ruimte voor groen in de wijk. Binnen het budget van het onderhoud was voor afrastering van de boomspiegels helaas nog maar weinig geld over. Terwijl het voor de jonge planten naast de bomen van belang is dat ze de

eerste paar jaar rustig kunnen groeien, zonder dat ze last hebben van auto's, fietsen, honden en mensen.

De tijdelijke omheining van houten palen verbonden met ijzerdraad, die in eerste instantie geplaatst werd, bleek niet effectief genoeg. Toen buurtbewoner Bart Lucassen met het idee van een gevlochten wilgentenenomheining kwam, begon het balletje te rollen en is het duo met deze pilot van drie jaar begonnen. 'De gemeente stond open voor suggesties,

ing

zolang het budget van de paaltjes met ijzerdraad maar niet werd overschreden', zegt Jolanda. Het idee achter de gevlochten omheining is dat ze sterk genoeg zijn om tegen een stootje te kunnen als er auto's tegenaan rijden, goedkoop genoeg voor de gemeente om ze te financieren, hoog genoeg om honden ervan te weerhouden dat ze in de boomspiegel poepen en te flexibel om er fietsen tegenaan te zetten. Uiteindelijk moeten de planten binnen het vlechtwerk na drie jaar groot en sterk genoeg zijn om het zonder hekwerk te redden. Na drie jaar wordt er dus gekeken waar de hekwerken kunnen blijven staan en waar ze weggehaald worden. 'Al het hout dat we voor de omheining gebruiken, is onbewerkt', zegt Jolanda. 'De wilgentenen waarvan we na drie jaar besluiten dat we ze weg kunnen halen, kunnen we tot mulch verwerken en tussen de planten uitstrooien. Zo beperken we de afvoerkosten en de transportbewegingen.' De planten die binnen de omheining de kans krijgen om rustig te groeien, trekken insecten aan en zorgen voor meer biodiversiteit in de wijk. Het vlechtwerk zelf geeft beschutting en verblijfsmogelijkheden voor al deze bijen, vlinders en andere insecten.

Voor Bart, die bijna dertig jaar als hovenier werkte, is het milieu niet de enige winst. 'Het gaat om betrokkenheid. Ik vind het belangrijk dat mensen actief onderdeel uitmaken van hun eigen wijk. Als we met een groep gaan vlechten, dan komen er altijd burens naar buiten die vragen wat we doen of even komen helpen. Terwijl we bezig zijn leggen we wat uit over biodiversiteit, stukje bij beetje. Niet teveel tegelijk, want het moet niet te ingewikkeld worden. Het begint met een bloemetje of een plantje in de grond, die eerste stap is de grootste winst.'

Betrokkenheid

Om voor het vlechtwerk van wilgentenen in aanmerking te komen moet een boomspiegel eerst geadopteerd worden door de bewoners van de straat. Dit betekent dat de bewoners zorg dragen voor het plantsoen en het stukje groen dus ook blijven onderhouden. Jolanda: 'Als we dit niet samen met de bewoners doen, dan slaagt dit project niet, dan is er geen betrokkenheid. Wij vlechten trouwens alleen bij spiegels waar nog niets omheen staat, we gaan dus geen ijzeren hekjes weghalen. Dat zou niet duurzaam zijn.' Vanuit de wijk krijgen ze veel goede

reacties. 'Ik denk dat 95 procent van de signalen positief is', vertelt Jolanda. 'We horen bijvoorbeeld van buurtbewoners, bij wie een nieuwe boomspiegel voor de deur staat, dat ze meer vlinders en bijen in de achtertuin hebben.' Inmiddels zijn er ruim 65 boomspiegels geadopteerd en van een vlechtwerk van wilgentenen voorzien. De vlechtwerken beperken zich niet alleen tot het Spijkerviertel. In het Burge-meesterskwartier willen bewoners een boomspiegel adopteren en van een vlechtwerk voorzien. En ook in Het Arnhemse Broek duiken de wilgentenen op. Tegenover de brandweerkazerne zijn al twee boomspiegels onder handen genomen op verzoek van stichting 't Broek Omhoog. Daar blijft het niet bij. In meerdere steden in Nederland wordt het initiatief dat in het Spijkerviertel geboren is, gevolgd. 'Onder andere uit Dordrecht, Delft en Apeldoorn is interesse getoond', zegt Jolanda. 'We gaan daar niet zelf vlechten hoor, dat past niet binnen onze visie. Wij helpen ze door het ze te leren, daarna is het aan de gemeenschap daar om het zelf te doen.' Bart vult aan: 'Ook daar moeten ze zelf betrokken zijn.'

Tekst: Samuel Verschoor

Beeld: via BuurtGroenBedrijf en Rien Meijer

Naar aanleiding van onze oproep in de vorige wijkkrant meldde Erica Dogan van Dogan Copyshop aan de Ir. J.P. van Muijlwijkstraat zich aan voor deze rubriek. Dit grafische bedrijf is al sinds 1999 gevestigd in onze wijk.

Familiebedrijf

Je moet maar net weten dat dit bedrijf hier gevestigd is: precies tussen de Spijkerbuurt en Spoorhoek in, met uitzicht op het kruispunt met de Hommelseweg.

Moeder Erica en zoon Mert Dogan zijn de drijvende krachten, en beiden eigenaar van Dogan Copyshop. Zoon Mert is enthousiast over hun bedrijf. Net 24 jaar en bezig met zijn afstudeerscriptie voor de IVA Business School, ziet hij zijn toekomst binnen Dogan: 'We hadden het samen net nog over de aanschaf van een nieuwe machine.'

Particulier en zakelijk

Allebei zijn zij heel enthousiast over de mogelijkheden die het bedrijf heeft, dankzij de indrukwekkende machines en apparaten die zij in huis hebben: 'Wij werken zowel voor de particuliere als de zakelijke markt. Kopietjes, het inbinden van scripties van studenten, ontwerpen en drukken, "rouw- en trouwwerk", posters, verpakkingen, menukaarten, brochures, enzovoorts.' Erica: 'Noem maar op en wij kunnen het hier maken. Wij denken ook graag mee. We zien steeds meer klanten die zelf al een ontwerp aanleveren of

een idee hebben voor het drukwerk. Wij adviseren dan om ervoor te zorgen dat het eindproduct er heel goed uit ziet. Wij gaan altijd voor kwaliteit.'

Bierpapier

De liefde voor het vak spat ervan af op het moment dat het gesprek gaat over innovatie binnen het drukwerk. Mert: 'Wij werken ook met duurzaam papier, bijvoorbeeld Paperwise Earth Pact, gemaakt door een Nederlands bedrijf dat papier maakt van landbouwfal. Daar kun je van alles op drukken. Omdat dat geen spierwit papier is, werken we ook met milieuvriendelijk Balance Pure papier, wat wel wit is.' Helemaal enthousiast worden ze als het gaat over nieuwe papiersoorten gemaakt van gras, spijkerbroeken en zelfs bier. Mert: 'Dat is wel wat duurder maar bierpapier is heel erg geschikt en bijzonder als drukwerk voor de horeca.' Ook met wit, goud, zilver, lak of neonkleuren kan drukwerk geleverd worden. Verder heeft Dogan een digitale stansmachine, waarmee onder andere allerlei verpakkingen gemaakt kunnen worden.

Service in de wijk

'We zitten hier al jaren goed als bedrijf, aardig in de loop en zijn goed bereikbaar voor klanten. Aan de reviews op Google te zien, hebben we veel tevreden klanten,' aldus Erica.

Mert: 'Naast het innovatieve kenmerkt ons bedrijf zich ook door service. Wij kunnen veel in huis, maar ook ter plekke, maken: "Klaar terwijl u wacht". En ook voor kleine opdrachten doen we ons best.'

Erica: 'Toen de terrassen op 28 april deels weer open mochten hebben we op Koningsdag een afhaalruytje georganiseerd voor onze klanten, zodat zij hun nieuwe menukaarten konden afhalen.'

www.dogan.nl

Tekst: Trudi Hendriks

Beeld: Rien Meijer

Heb je zelf of ken je een bijzonder (startend) bedrijf die in onze wijk gevestigd is? Neem contact op met wijkkrantspijkerkwartier@gmail.com

Kunst is geen kunstje maar een kado!

Theaterstudent Merel Rutgers (26) overhandigde op 4 maart jl. een Kunst Kado aan wijkbewoner Evert Mouw (70). Kunst Kado ontstond uit een maatjestrject waarbij de kunstenaar een kado maakte dat symbool stond voor het levensverhaal van de ander. Merel Rutgers woont aan de Dullertstraat en is theaterstudent aan de HKU. Ze wil graag verhalen vertellen die anders niet gehoord worden, en daardoor mensen met elkaar verbinden. Hiervoor heeft ze het project 'Kunst Kado' bedacht, waarbij een kunstenaar gekoppeld wordt aan een wijkbewoner die zich in een lastige situatie bevindt. Met behulp van zorgorganisatie SWOA werd ze gekoppeld aan wijkbewoner Evert Mouw. Gedurende 7 weken werkten Evert en Merel samen aan een traject waarbij Merel wekelijks op bezoek kwam. Evert is 70 jaar, woont alleen en is visueel en lichamelijk beperkt. Evert is gek op klokken en gefascineerd door tijd. Volgens Evert heeft elke klok een verhaal. Daarom wilde Merel een speciale klok maken, waarin zijn levensverhaal verwerkt was. Het werd een koekoeksklok met daarin een audioverhaal over Evert. Evert Mouw: "Ik vond dit een mooi en bijzonder project. Merel heeft mij door haar Kunst Kado symbolisch op de kaart gezet. Het Kunst Kado project kan iemand een nieuw bestaan geven." Merel Rutgers wil graag aan de wereld laten zien hoe je ook in de huidige, bijzondere omstandigheden verbonden met elkaar kan zijn. Het initiatief is een win-winsituatie waarin kunst en maatschappij elkaar raken. Mensen die niet snel gezien worden, krijgen een kado waarin zij de hoofdrol hebben: "Iedereen heeft een verhaal dat uitgepakt kan worden."

Merel Rutgers is op zoek naar personen en/of organisaties voor wie 'Kunst Kado' een middel kan zijn om kwetsbare doelgroepen te helpen. Tips welkom via merel_rutgers@outlook.com

Tekst: Merel Rutgers

Sommigen willen alleen maar mens zijn

Op het bankje, in het plantsoen voor mijn deur, zit een man. Met een pijpje in zijn mond rookt hij heroïne van een blad zilverfolie. Achter hem werken de stratenmakers aan de weg. Tussen zijn halen door kijkt hij schichtig om zich heen, maar voor de werklui achter hem is hij onzichtbaar. Hij ziet er niet verzorgd uit: zijn natgeregende haar is achterover gekamd en zijn stoppelbaard is gelijkmatig getrimd. Hij oogt niet oud, amper dertig jaar. Zo te zien is hij nog niet heel lang verslaafd, de heroïne heeft zijn uiterlijk nog niet aangetast.

Felgroene lenteblanden waaien uit de kastanjabomen langs hem heen, maar de harde wind lijkt geen vat te hebben op de drugs die hij zorgvuldig op de folie neerlegt. De man kijkt nog eens om zich heen, steekt het pijpje weer in zijn mond en inhaleert de drugsdampen.

Terwijl ik de man gadesla, denk ik terug aan toen ik achttien was en ik een maatschappelijke stage bij Iriszorg liep. De eerste dag spendeerde ik tussen 'de jongens' in de sociale werkplaats. Daar zat ik dan, amper achttien jaar oud, tussen mensen die ik daarvoor op straat niet te lang aan durfde te kijken. De hele dag verpakken we de duizenden pepermuntjes die voor ons op tafel lagen. Vijftig in een doosje, twintig doosjes in een kistje.

Er wordt weleens gezegd dat dakloosheid en verslaving iedereen kan overkomen. Ik denk dat dat waar is, maar geen van de jongens op de werkplaats had een jeugd zoals ik - een leuke jeugd met liefde en volop kansen.

Op de werkplaats liepen alleen jongens die in hun jeugd waren verwaarloosd, mishandeld of misbruikt. Desondanks werd ik door deze jongens met open armen ontvangen. Dat een kind van amper achttien jaar oud zijn maatschappelijke stage wilde doorbrengen met hen - zij die niet gezien worden, die net zo onzichtbaar zijn als de man op het bankje voor de werklui op straat - gaf ze hoop. De hoop dat ze weer gezien worden, dat ze weer als mens behandeld worden, dat er een nieuwe generatie is die zich wel om hun lot bekommert.

En nu sta ik hier, vanachter mijn keukenraam kijk ik naar de man op het bankje voor mijn huis. Een stem in mijn hoofd zegt me naar buiten te gaan, om hem een kop thee aan te bieden zodat hij kan opwarmen. Toch doe ik het niet. Ik blijf staan en ik kijk. De man is niet onzichtbaar meer, ik zie hem, maar hij heeft er niets aan. Langzaam stopt hij zijn spullen in zijn tas en staat op. Ik kijk hem na en walg van mezelf. Mijn gedachte gaat terug naar de jongens in de werkplaats. Sorry jongens... ik heb jullie tekort gedaan.

Tekst en beeld: Samuel Verschoor

Café L'Amérique. Bloemstraat. Iedereen in onze wijk kent dit pand met het bijzondere verhaal. Ruim 25 jaar geleden overleed de eigenaar plotseling en sindsdien staat de tijd hier stil. Alles is nog als toen. De jas van de oude baas hangt er nog. Een oud kasboek ligt op de plank. Stille getuigen van een vervlogen tijd. De dochter had, als eerbetoon aan haar vader, het café al die jaren gelaten zoals het was. Niets aan veranderd. Zijn bierglas stond tot voor kort nog op de toog.

Een aantal weken geleden is het pand door de enige erfgenaam bij inschrijving verkocht. We spreken met Bas Jonker, vastgoedondernemer. We zijn stiekem nieuwsgierig wat er met het café gaat gebeuren. Maar we willen natuurlijk ook weten waarom iemand zo'n pand koopt en hoe dat in zijn werk gaat.

We nemen plaats aan de oude stamtafel en kijken om ons heen. We zitten in een tijds capsule. Er is een oude koffiemachine, maar die werkt niet meer. Het voelt

verrassend goed hier. De vibe is fijn. Het zonnetje schijnt prachtig door de oude verweerde en kromgetrokken rasters van de ramen. Het stucwerk krult in een mooi patroon van het plafond. Het behang is van grote schoonheid. We zijn er stil van. Zo mooi!

De wereld van vastgoed

Bas is 52, woont in Arnhem met vriendin en samen hebben ze een dochter. 'Ik ben hier graag, merk ik. Dit pand is denk ik

omstreeks 1890 gebouwd. Het is bijzonder om hier te zijn. Het heeft een fijne energie. Ik heb dit pand op gevoel gekocht. In een uurtje. Zonder plan, zonder voorwaarden'. Als gewone Nederlander die misschien één of twee keer een huis koopt, na lang wikken en wegen en aarzelen is dit een nieuwe wereld voor mij. In een uurtje een groot pand kopen? Ik vraag hem hoe dat werkt in zijn wereld.

Bas: 'Ik heb veel ervaring met de aankoop, verkoop en verhuur van vastgoed, vooral

in het Sonsbeekkwartier. Ik richtte mij vooral op grote panden die leeg stonden. Aankopen, opknappen, splitsen, verhuren, verkopen. Dat doe ik nu niet meer. Ik bezit vijf panden en daar leef ik voornamelijk van. Nu koop ik één keer per jaar een bijzonder pand. Een pand dat ik leuk vind. Waar ik plezier aan beleef. Ik probeer bijzondere panden naar een goede bestemming te brengen. Dat geeft voldoening! Zo kocht ik bijvoorbeeld ooit het kerkje in Randwijk. L'Amérique is mij gegund, omdat ik inschreef zonder voorbehoud. Dat betekent dat ik een bedrag genoemd heb dat ik wil betalen, en daar geen verdere voorwaarden aan verbond. Voorwaarden zoals financiering of bepaalde vergunningen. Ik weet bijvoorbeeld dat hier in het Spijkerkwartier een verbod ligt op verkamering, waardoor het niet mogelijk is de bovenwoning te verbouwen tot kamers en die te verhuren. Dat is best jammer, want op die manier zou je de exploitatie van het café beneden kunnen ondersteunen of rendabel kunnen maken'. Bas heeft het pand gekocht bij inschrijving. Wat betekent dat? Bas: 'Je noemt een bedrag dat het pand volgens jou waard is,

het gaat worden. Dat hangt echt af van de koper. Ik hoop natuurlijk dat het een leuke bestemming krijgt, maar ik ga zelf niet verbouwen of zo. De nieuwe eigenaar koopt roerende en onroerende zaken. Er zijn al verschillende leuke mensen langs geweest met originele plannen. Er was iemand die er een uitgeverij wil vestigen met ruimte voor een literair bakje koffie boven en ruimten om te schrijven, een ander wil er een hotel beginnen met beneden een bijzondere ontbijtzaal en boven hotelkamers. Weer een ander overdenkt de mogelijkheden om het café te exploiteren en weer een ander heeft plannen voor een winkel met bar en terras. Het is leuk om al die mensen te spreken en te luisteren naar hun plannen. Het is bouwkundig een goed object, maar je zult veel moeten opknappen en inrichten. Dat is duidelijk. Een beetje creativiteit gaat dan helpen. Niet alles hoeft nieuw. De oude ambiance is zo prachtig. Ik hoop oprecht dat de nieuwe eigenaar er een bijzondere bestemming aan geeft'. L'Amérique (Bloemstraat 71) staat nu te koop op Funda.

Tekst: Jan van Wonderen

Beeld: Jan van Wonderen / Rien Meijer

heeft ook geen zin om steeds naar Arnhem af te reizen. Dus wordt er een kijkmiddag georganiseerd, je biedt officieel een bedrag en vervolgens wordt het gegund aan iemand. Ik ben blij dat ik dat ben geworden. Ik vind het superleuk'. Vervolgens gaat het gesprek over 2% of 8% overdrachtsbelasting en andere financiële en fiscale regels en procedures en gemeentelijke verordeningen die van toepassing kunnen zijn, afhankelijk van wie het koopt en wat voor bestemming het pand krijgt. Het blijkt dat vastgoedondernemer zijn, betekent dat je heel goed van de regels op de hoogte moet zijn. Je rekent jezelf al snel rijk. Duidelijk dat dit vak niet voor beginners is! Bas relativeert. 'Op de lange termijn is vastgoed een uitstekende investering. Over een lange periode gerekend stijgt vastgoed altijd in waarde'.

De bestemming

We gaan ervan uit dat Bas het pand gaat opknappen en een bestemming geven. Dat blijkt een misrekening! Bas: ik ga het pand niet exploiteren. Het pand staat nu te koop op Funda. In twee delen. De benedenverdieping apart van de bovenverdieping. Bas: 'Ik weet niet wat

en wat je ervoor wilt betalen. Dit gebeurt bij panden die misschien lastig te verkopen zijn en waar men snel van af wil. Dit pand viel na het recente overlijden van de dochter van de cafébaas toe aan de enige erfgenaam, een zekere Tjalle Tjalkens uit Den Haag. Deze Tjalle Tjalkens wilde het pand direct verkopen en dat verliep via een makelaar uit Utrecht. En zo'n man

Spijkerbedden gezocht!

Spijkerbed is een wijkiniatief waarin bewoners hun bezoekers van buitenaf één of meer dagen in huis ontvangen, als tijdelijke buurtbewoners. De gasten maken zo in korte tijd kennis met de wijk zelf en de verborgen verhalen van het Spijkerkwartier. In samenwerking met diverse deelnemende bewoners en ondernemers bedenken we een programma op maat voor onze gasten. Waaronder logies, ontbijt, lunch, diner, cultuur, natuur en vermaak.

Woon je met veel plezier in onze buurt en lijkt het je leuk om gasten thuis te ontvangen en ze een verrassende en onvergetelijke ervaring mee te geven? Neem contact op met ons via **bureauspijkerbed@gmail.com**

SPIJKERBED

Students, come play basketball with us!

Beste studenten,

Wij zijn Anouk Ossekoppele, Umit Gundogdu en Kim Willemsen. Wij zijn studenten van de HAN en houden ons bezig met het welzijn van de studenten in het Spijkerkwartier. Het lijkt het ons leuk om studenten van verschillende opleidingen en nationaliteiten bij elkaar te brengen. Daarom organiseren wij sinds 20 mei een aantal basketbalavonden bij Thialf in het Spijkerkwartier.

Ben jij een student en lijkt het jou leuk om ook mee te doen?

Stuur dan een mailtje met je telefoonnummer naar: **umido121@gmail.com**. Dan houden wij je op de hoogte.

Wanneer: Verschillende donderdagavonden

Waar: Dullertstraat 33, 6828 HJ Arnhem (Thialf)

Wat neem je mee: Buitensportkleding, handoek en flesje water

P.S.: je hoeft niet sportief te zijn

Dear students,

We are Anouk Ossekoppele, Umit Gundogdu and Kim Willemsen. We are students at the HAN and want to improve the well-being of the students in Spijkerkwartier. We think it would be nice to bring students from different study programs and nationalities together. That is why we have been organizing several basketball evenings at Thialf in Spijkerkwartier, since may 20th. Are you a student and would you like to join in? Then send an email, including your phone number, to: **umido121@gmail.com** and we will keep you up to date

When: Several Thursday evenings

Where: Dullertstraat 33, 6828 HJ Arnhem (Thialf)

What to bring: Outdoor sports clothing, towel and bottle of water

P.S.: you don't have to be sporty

Oproep

Vrijwilligers voor De Lommerd gezocht!

De Lommerd (DL) - wijkcentrum aan de Spijkerstraat - is op zoek naar nieuwe gastheren en gastvrouwen. De gastheer/-vrouw zorgt voor het gastvrij ontvangen van bezoekers, het beantwoorden van vragen, het inrichten van zalen (minimale fysieke belasting).

- Op werkdagen van 9 tot 12, en van 12 tot 5. Als gastheer/-vrouw verwachten we van jou dat je minimaal één dagdeel á 4 uur per week beschikbaar bent.
- 's Avonds is ook de bar af en toe geopend. Dan is er ook een gastheer/-vrouw nodig om de toegang tot De Lommerd te beheren.

Behalve een bescheiden vergoeding per uur, is je beloning dat mede dankzij jou het wijkcentrum kan blijven bestaan. Je leert veel buurtbewoners kennen en zo kun je ook nog je wijknetwerk verbreden. De Lommerd biedt indien gewenst haar vrijwilligers ook gratis het volgen van een BHV-cursus aan.

Voor meer informatie en aanmelden: Menno Ketel: **info@lommerd.nl**

Op werkdagen is De Lommerd ook bereikbaar via 026 44 23 549.

In deze rubriek laten we kinderen aan het woord over wat ze zoal doen én wat ze vinden van wonen en leven in het Spijkerviertel.

skateparkje in Presikhaaf.

Of er dan nog tijd overblijft voor leren en huiswerk? 'Uhm... wel voor de interessante vakken, maar ik kan me echt niet voorstellen dat ik bijvoorbeeld later er wat aan heb, en zou moeten weten, dat er drie verschillende soorten regen bestaan', zegt Gaby: 'Als ik iets niet interessant vind dan heb ik wel moeite met leren.'

In transitie

Gaby: 'Sinds mijn tiende heb ik gesprekken op het VUMC genderpoli in Amsterdam. Vanaf mijn vierde had ik al een hekel aan (roze) jurkjes en spelen met Barbies en het werd steeds duidelijker dat dat niet bij mij past. Eerst heb ik anderhalf jaar op de wachtlijst gestaan, maar nu ben ik -zoals het heet- in transitie. Ik krijg ook puberteitsremmers waardoor er meer tijd is om na te gaan wat het best bij mij past en welke stappen er nog te zetten zijn voordat het voor mij helemaal klopt. Wat wel bijzonder is dat ik in Arnhem twee skatevrienden heb van dertien jaar die ook in transitie zijn, dus voor mij is het best wel gewoon.'

Wensen

'Als ik iets zou mogen wensen dan zou ik graag mijn Omi willen leren kennen. Zij is in 2004 overleden en volgens mijn moeder kon ze heel erg lekker koken. En dat ik weet hoe het afgelopen is met het gewonde egeltje dat ik heb gevonden en dat is opgehaald door de dierenambulance. En dat er gewoon vrede is, geen mensen in oorlog moeten leven, maar dat is een saaiere wens, dat wil denk ik iedereen?!'

Tekst: Trudi Hendriks

Beeld: Rien Meijer

Samengesteld gezin

Gaby (spreek uit "op zijn Engels") is dertien jaar en woont sinds anderhalf jaar met moeder Vera en oudere zus Sofie in een dertiger-jaren bovenwoning in onze wijk. 'Dat wil zeggen: ik woon ook nog bij mijn vader in Klarendal om de week. Woensdag is de wisseldag.' Bij vader en stiefmoeder wonen een halfzusje en is er een halfbroertje 'in verwachting'. De woning in het Spijkerviertel is ook van stiefvader Michiel. 'Hij woont deels nog in Almere met zijn drie zoons, soms komen zij hier en we gaan er ook wel eens naar toe, Michiel is hier ook regelmatig.' Klinkt ingewikkeld?! Gaby: 'Ik ben eraan gewend en het voordeel van zo'n groot gezin is dat er altijd wel iemand thuis is en er altijd wel iemand is waar ik iets leuks mee kan doen.' Huisdieren zijn er

niet: 'Ik zou dolgraag een donzig schattig eendenkuikentje willen hebben, maar dat mag niet van mijn moeder.'

School en alle andere dingen

Gaby zit in een eerste jaar van het Beekdal Lyceum: 'Richting sport want daar hou ik van. Dat betekent dat we extra veel sporten en gymmen zoals tot nu toe: basketbal, rugby, dat we gaan speerwerpen en we hebben clinics mountainbiken en frisbee gedaan. Verder zit ik al zes jaar op karate (blauwe band met bruine slip), teken ik graag cartoons en hou ik van muziek zoals Queen en de Jeugd van Tegenwoordig én van zingen. Ik heb ook wel eens opgetreden op het kinderpodium op de Ronde Weide van Sonsbeek. En o ja, ik hou ook erg van skateboarden. Dat doe ik dan met vrienden bijvoorbeeld bij het Provinciehuis of bij het

Ook een (buurt)kind dat een bijzondere hobby heeft en iets te vertellen heeft over zichzelf, de wijk of iets anders? Neem contact op via wijkkrantspijkerviertel@gmail.com. Wij komen graag een keer met hem of haar praten en maken een mooie foto.

Aan de Rietgrachtstraat 32 ligt een pand waarin nu nog drukkerij HPC gevestigd is. Het pand is onlangs opgekocht en moet een nieuwe bestemming krijgen. Maar welke? Ik ontmoet Martijn Bax, adjunct directeur van het familiebedrijf Hendriks Projectontwikkeling uit Oss, bij de voordeur van het pand. 'Ik heb mijn wandelschoenen aan,' is een van de eerste dingen die hij zegt. 'Want straks gaan we met een paar mensen de wijk in.'

Nieuwe buren

in de Rietgrachtstraat

Ik krijg eerst een rondleiding door drukkerij HPC. 'Hier staan de kleine machines,' zegt Martijn, met een gebaar naar een aantal enorme machines met het formaat van een onbescheiden personenauto. 'Verderop de grote.' De precieze functie van de machines is voor een drukkerij-leek als ik volstrekt onduidelijk. We komen door een aantal ruimtes die duidelijk in onbruik zijn geraakt. 'Daarom wil de drukkerij ook vertrekken.' HPC gaat naar Duiven. Modebedrijf MAAK!, eveneens in het pand gevestigd, blijft voorlopig nog even zitten.

Het pand

Voor Martijn is het duidelijk een passieproject. 'Ik liep vroeger altijd langs dit gebouw op weg naar school. En ik kom hier nogal eens op zaterdag voor drumles in de wijk. Wat me opvalt als ik rond rij, is dat bewoners veel doen om de openbare ruimte mooier te maken. Dat zegt iets over deze wijk. Dat zegt iets over betrokkenheid.' En over het pand: 'Iedere plek heeft een verhaal. Aan dat verhaal kun je toevoegen en het verder vertellen en zo wordt het een groter verhaal. Dat is mijn werk. De vorige eigenaar heeft me verteld hoe hij hier zijn bedrijf heeft opgebouwd. Voordat hij erin kwam zat in dit pand een autobedrijf. Daarvoor stond hier de Oosterkerk.'

De wijk betrekken

Contact met de wijk blijkt belangrijk. Hendriks Projectontwikkeling heeft het

pand in januari gekocht. De officiële overdracht vindt plaats op 30 juni en het pand moet daarna een nieuwe bestemming krijgen. Het Spijkerkwartierse architectenbureau Hoogte 2 (H2A) is in de arm genomen. 'Dat is om de hoek, dus dat vonden we een mooie keuze. Ze hebben ook ervaring met minder standaard processen. Want het klassieke proces is: je koopt de plek, je maakt het plan, je brengt het de gemeentelijke procedures in en dan wacht je af wat voor een reactie er vanuit de omgeving komt.'

Vanuit Hendriks willen ze een andere benadering. 'Ontwikkelen doe je in een omgeving, dus houd rekening met de omgeving. Wat zou je thuis doen? Dan ga je eerst met de burens een kop koffie drinken en zeg je: 'joh, ik wil verbouwen, wat vind je daarvan?' We hebben met een aantal wijkbewoners al twee keer een bijeenkomst gehad om gewoon eens af te tasten.'

Maar ze willen ook graag de rest van de buurt betrekken, dus hoe nu verder? Dat is precies de vraag. 'Je zou denken, we organiseren iets op locatie en nodigen de buurt uit om mee te denken. Maar ja, corona. Dus het moet anders.' In het communicatieplan staan vele suggesties, zoals 'spreekuren', 'ontwikkelateliers', een 'speurtocht op locatie'. Het is duidelijk een zoektocht. 'Wie ga je benaderen, en via welke kanalen, en is er al iets te vertellen?'

Wat er al te vertellen is

Het kan alle kanten uit, is de strekking van Martijns verhaal. Juist daarom is meedenken door de buurt welkom. Maar: 'de markt is op dit moment gewoon wonen. Er is veel behoefte aan woonruimte. Het zal in elk geval geen verkamering worden. In deze wijk vinden mensen het fijn als er meer gezinnen komen, en levendigheid, en kinderen. Maar ik verwacht, gezien de omvang van het pand, dat het meerdere functies kan krijgen. Moeten dat koopwoningen zijn, of sociale huurwoningen, of een mengeling van alles? Behouden we een deel van het oude karakter van het terrein of bouwen we alles opnieuw op? En ga je dan de breedte in, of ga je de lucht in? Dat ligt nog niet vast. Ik verwacht wel dat het pand gesloopt zal worden.'

Dit voor- en najaar gaan medewerkers van Hendriks meerdere keren de buurt in om het gesprek op te zoeken. 'We streven ernaar om aan het eind van het jaar een schetsplan helder te hebben.' Tot die tijd gaat het bedrijf op zoek naar tijdelijke huurders. 'Het is goed als een plek blijft leven.'

Tekst: Katja Krediet

Beeld: Hendriks Projectontwikkeling (groepsfoto van het team), Rien Meijer (drukkerij HPC).

We zien het helemaal voor ons!

**Our England is a garden that is full of stately views,
Of borders, beds and shrubberies and lawns and avenues,
With statues on the terraces and peacocks strutting by;
But the Glory of the Garden lies in more than meets the eye.**

Met dit gedicht uit 1911 beschrijft Rudyard Kipling de wereld door de metafoor van de tuin. Dit prachtige gedicht kwam naar boven toen we spraken met de initiatiefnemers van een nieuwe binnentuin in onze wijk. Een tuin is zoveel meer dan bloemen en planten. Werken en genieten. Een tuin is (samen) leven!

Een challenge van de provincie

In 2021 zijn zogenaamde 'groene icoonprojecten' opgezet als een challenge vanuit de provincie Gelderland. De provincie betaalt mee aan het ontwerp van een aantal uitverkozen projecten,

die steden en dorpen groener maken. Joris Erwich en Tomas Postema, beiden theatermakers van beroep, maakten samen met de buurt een initiatief voor zo'n project: een nieuwe binnentuin in het Spijkerviertel. Zij noemden hun project 'de veertiende tuin'. Beiden wonen in het Spijkerviertel: Tomas aan het Nieuwe Land, Joris aan het Oude Land. We vragen Joris en Tomas hoe zij tot dit initiatief zijn gekomen. Wat hebben zij met tuinen? Joris: 'Ik kom uit Rotterdam en ben opgegroeid met de volkstuin van mijn ouders. Ik had zelf niet zoveel met groenten kweken, maar was vooral geboid

en verwonderd door de bloemen en de bijen. Toen ik hier in de wijk kwam wonen, ontdekte ik de prachtige verborgen tuinen. Zoiets had ik nooit verwacht. Zo mooi! Maar rond het Oude Land is de buurt versteend. Weinig groen, 's zomers heel heet.' Tomas is toetsenist en componist van de bekende muziektheatergroep BOT. Hij komt uit landelijk Amsterdam-Noord, schurend tegen Oostzaan. Daar is veel natuur. Veenlandschap, rietkragen, slootjes, wilgen, natte weilanden, weide- en watervogels. Ook hij werd gegrepen door de challenge. Uiteraard zijn er voorwaarden aan het project gesteld en het Oude Land voldoet

daar helemaal aan: 'De locatie voor het icoonproject bevindt zich in de bebouwde kom, voor de realisatie van het icoonproject is tenminste 1.000 m² beschikbaar, de gemeente en grondeigenaar zijn betrokken bij de plannen, er is toestemming van de grondeigenaar en als het icoonproject klaar is, is het kosteloos toegankelijk voor publiek'.

Het uiteindelijke ontwerp wordt voor de provincie Gelderland beoordeeld door een onafhankelijke jury. De jury selecteert in oktober 2021 de negen groene icoonprojecten die kans maken op een geldbedrag van maximaal honderdduizend euro. Het is geen eenvoudige challenge.

Klimaatbestendige wijk

Gelukkig hebben zij in buurtgenoot Jolanda van Looij een aanjager van het project. Jolanda is landschapsarchitect en coördinator van de stichting BuurtGroenBedrijf. Zij woont in de Hertogstraat en kent het klappen van de zweep. Jolanda: 'Het is geen eenvoudig project. Er zijn heel veel dingen die in elkaar grijpen. Het is veel gecompliceerder dan je denkt. Door klimaatverandering hebben we vaker last van extreem weer. In Nederland gaat de biodiversiteit snel achteruit. We moeten de steden

beter voorbereiden op de gevolgen van klimaatverandering. In dit verband doen we het in het Spijkerkwartier al jarenlang heel goed: we hebben 11 prachtige tuinen in de buurt en de laatste twee jaar zijn we met talloze buurtbewoners bezig met het vergroten van de boomspiegels en het aanbrengen van meer variatie in de beplanting. Dit sluit ook aan op het streven van de gemeente Arnhem om de stad klimaatbestendig te maken. Er zitten al veel vogels in buurt door de aanwezigheid van bomen en struiken. Dat wordt straks nog veel beter, we gaan ervoor zorgen dat er het hele jaar rond voldoende voedsel is voor dieren'. Joris: 'Er zitten ook vleermuizen. De soort weet ik niet precies. Je ziet ze op mooie avonden vliegen! Geweldig om te zien'. Jolanda: 'De gierzwaluwen zijn ook weer terug!'

Joris en Tomas: 'In ons plan streven we naar vergroening van het Oude Land en omgeving. Dat betekent dat we stenen, beton en asfalt weghalen en daarvoor in de plaats allerlei kruiden, bloemen, struiken en bomen planten. Dit levert voedsel op voor dieren en biedt schuil- en slaapplekken. De oude eik uit 1925 krijgt ook een belangrijke plek. We moeten ervan uitgaan dat die boom daar nog wel 800 jaar kan staan!'

Participatie

Joris en Tomas: 'We proberen hier zoveel mogelijk buurtbewoners bij te betrekken. Er is heel veel expertise beschikbaar. Stadsboswachter Willem de Feijter woont bijvoorbeeld in onze buurt. We hebben een participatieplan opgenomen in ons initiatief, om de betrokkenheid van de bewoners te tonen. In het plan is ook aandacht voor de leefbaarheid van de wijk. Zo streven we naar speelterreinen die in elkaar overlopen, en toch ook veilig zijn voor de kinderen. Met hagen bijvoorbeeld'.

Jolanda: 'We hebben ook in het plan opgenomen dat we het regenwaterriool gaan scheiden van het riool. Daar is nu de gelegenheid voor, omdat het riool in de Spijkerstraat nog moet worden aangepakt'.

Joris, Tomas, Jolanda: 'Iedereen kan meedoen. Of je nu groene vingers hebt of niet. Alle hulp is welkom. Dan is de tuin straks van ons allemaal, een ontmoetingsplaats voor de hele buurt. Een plek waar kinderen veilig kunnen spelen te midden van groen. Waar je kunt genieten van planten- en dierenleven en waar het heerlijk toeven is op een mooie zomeravond. Een inspiratie voor iedereen. Een iconische tuin. We zien het helemaal voor ons!'

Tekst: Jan van Wonderen

Beeld: Tania Leontyuk

Er is de afgelopen paar jaar een verbeter slag gemaakt als het gaat over het Spijkerkwartier: mooier, leefbaarder en groener. Er zijn buurtbewoners met prachtige ideeën, actievelingen die de handen uit de mouwen willen steken. Er zijn ook mensen, zoals altijd en overal, die de vernieuwingen niets vinden. Waar kunnen al deze buurtbewoners terecht? Wie regelt dat eigenlijk allemaal?

De Spijkerbrigade

Al een tijdje liep ik, toch al 15 jaar bewoner van deze wijk, rond met deze vragen: hoe zit dat nou precies? De beste manier om daar achter te komen, is door aan te bellen bij Astrid Stokman, voorzitter van de Spijkerbrigade. Nou ja, voorzitter; ze is momenteel ook secretaris en penningmeester, want het bestuur is door allerlei omstandigheden leeggelopen.

Het wijkoverleg

Astrid, al sinds 2013 voorzitter, legt uit dat de Spijkerbrigade als eerste taak heeft om het Wijkoverleg te organiseren. Daarnaast behartigt de brigade de belangen van de wijk: dus mooier, leefbaarder, groener maken. Aha! Dus ik ben op de juiste plaats. Het Wijkoverleg (voorheen het Bewonersoverleg) vormt het totaal van alle actie- en werkgroepen, betrokkenen en vrijwilligers, die zich in willen zetten voor de wijk. De Spijkerbrigade is de verbinding tussen al die werkgroepen en de gemeente (Team Leefomgeving). Ze is overwegend het eerste aanspreekpunt en je zou haar daarom het dagelijks bestuur van het Wijkoverleg

kunnen noemen. Het parlement.. Daar waar wijkbewoners hun ziel en zaligheid inzetten, is de afhankelijkheid van vrijwilligers vaak groot. Het verloop van deze vrijwilligers is ook groot. Veel vrijwilligers zetten zich jarenlang in, maar soms stoppen ze vanwege verhuizing, werk of persoonlijke omstandigheden. Deze coronatijd heeft niet meegeholpen, want zoomen is niet erg verbindend. Napraten met een biertje is belangrijk, blijkt maar weer eens. Astrid beaamt dit: 'Dat zijn de momenten waar je energie van kan krijgen, waar je de buurt ontmoet en bijpraat.' Zo'n vijf keer per jaar opent De Lommerd zijn deuren voor iedereen, zonder drempel, om mee te praten, te luisteren en ideeën in te dienen bij het Wijkoverleg. Dit is het platform waar het gaat over nieuwe ideeën, over visiedocumenten, over wat er goed en niet goed gaat. En vaak over geld, want de gemeente financiert vanuit diverse potjes al die mooie nieuwe straten, de bewonersinitiatieven, het verschijnen van de wijkkrant, de website, het onderhoud door de Groengroep en

echt heel veel meer. Als er iets is waar de Spijkerbrigade trots op is, dan is het dat in de afgelopen acht jaar steeds tussen de 30 en 50 mensen aanschoven bij het Wijkoverleg; wisselend van samenstelling en interesse. Elke vergadering zijn er weer nieuwe gezichten bij. Het Team Leefomgeving (TLO) is met één of twee ambtenaren ook altijd trouw aanwezig bij het Wijkoverleg. De samenwerking met TLO is erg goed: 'We zijn als wijk blij met deze toegankelijke en behulpzame voorhoede van de gemeente.'

Zoektocht naar steun

Helaas is de ondersteuning van dat team vanuit de rest van de gemeente veel minder goed. De gemeente stelde een beleidsvisie op, 'Van Wijken Weten', maar die wordt niet altijd nageleefd. De wijk wordt niet actief betrokken of geïnformeerd. Afspraak blijkt niet altijd afspraak. Wisseling van verantwoordelijke wethouder of verandering van de politieke wind zorgt ervoor dat ideeën wegvloeien, dat werkgroepen uiteindelijk afhaken en

de betrokken enthousiastelingen zich soms maar weer terugtrekken.

Ik vraag Astrid wat haar dan nu motiveert om door te gaan: een ingekorte brigade, corona, gedoe met de gemeente... Ze moet er even over denken. Een misplaatst gevoel van onmisbaarheid? Het verbonden willen blijven met de wijk? Dat laatste is zeker waar. De afgelopen twee jaar werd het minder 'leuk'. Energie krijgt ze als het loopt, als er zaken geregeld worden, als bewoners op de overlegavonden enthousiast meedenken. Doordat ze de kar nu tijdelijk alleen trekt, is ze meer bezig met reageren op wat zich aandient, in plaats van flink de schouders eronder te zetten en de wijk te vernieuwen. Haar kracht ligt in het kordaat organiseren, het voorzitten van de vergaderingen, en het optreden als contactpersoon voor diverse instanties, omdat ze de wijk en de overheidwereld goed kent. Wat haar zou helpen, is een paar mensen om zich heen, die de socialere kant op zich nemen door contacten met de vrijwilligers en de werkgroepen te onderhouden.

Werkgroep De Weerbare Wijk met vijf leden, heeft zich tijdelijk opgeworpen om de Spijkerbrigade te ondersteunen. Ze hebben de beleidsvelden onderling verdeeld. Zodra de Spijkerbrigade weer voldoende leden heeft en volledig functioneert, wordt deze hulp beëindigd. Als de behoefte er is wil Astrid – zoals ze zelf zegt – daar zeker deel van blijven uitmaken, desgewenst in een voorzittersrol. Zou het niet een mooie nieuwe start kunnen zijn, straks bij het komende overleg: een soort nieuw nulpunt, waarbij fris tegen alle mogelijkheden wordt aangekeken? Een nieuwe groep betrokken mensen, die los van het verleden, hun steun en hulp willen geven?

Ik loop naar huis in de lentezon en ben vol respect voor de mensen die allemaal achter de schermen werken voor deze wijk, waarbij ik kijk naar het mooiere, leefbaardere en groene wat al gerealiseerd is.

Tekst: Lucille van Straten

Beeld: Rien Meijer

Oproep

Overweeg je een rol in een van de werkgroepen of in de Spijkerbrigade?

Stuur een mailtje of bel:

astrid@tebokkel.nl

06 403 47 502

En..

Kom eens langs bij het wijkoverleg.

De drempel is laag.

Ergens moet je beginnen!

Eerstvolgende datum:

donderdag 1 juli om 19:45 uur.

Vanaf 19:30 inloop in de

Lommerd. Eindelijk weer live!

De agenda wordt gepubliceerd op **www.mijnspijkerkwartier.nl**.

Zijn we op de goede weg?

De Spijkerbrigade en Team Leefomgeving van de gemeente Arnhem hebben samen een plan voor een wijkprogramma opgesteld. Samen met bewoners willen ze tot een mooi wijkprogramma komen voor 2022.

Wijkprogramma Spijkerviertel

Het Spijkerviertel is een dynamische wijk met prachtige monumentale panden, een gevarieerd winkelaanbod en tientallen horecagelegenheden. In de door bewoners onderhouden binnentuinen vindt men rust. De ruim zesduizend bewoners van de wijk komen uit alle windstreken en sociale achtergronden. Daarbij is het aantal eenpersoonshuishoudens en het aantal twintigers zeer hoog vergeleken met de rest van Arnhem. Ook het aantal actieve bewonerswerkgroepen is met enkele tientallen zeer hoog te noemen.

Sociale cohesie en samenredzaamheid

Onderlinge betrokkenheid is belangrijk voor een leefbare buurt. Elkaar kennen in de buurt en bereid zijn je buurtgenoten te helpen hoort daarbij. Spijkerviertel wil een wijk zijn waarin iedereen mee kan doen. Passende initiatieven zijn van belang om verbindingen tussen bewoners te leggen en daarmee de veerkracht van de wijk te versterken.

Ontwikkelingen in de wijk

Duurzaamheid: energietransitie, klimaatadaptatie, circulariteit

Het Spijkerviertel heeft bovenmatige hittestress, wateroverlast en fijnstofconcentraties. We pakken deze problemen aan met herinrichting van de straten, met minder verharding, méér groen en alternatieve mobiliteitsconcepten voor de auto. Bewonersgroepen Werkgroep Openbare Ruimte, Werkgroep Verkeer, de Groengroep en het BuurtGroenBedrijf zijn op dit terrein actief. Tegelijk wordt onder leiding van de bewonersgroep Spijkerenergie gewerkt aan de energietransitie met het stimuleren van isolatie, zonnepanelen en 'van het gas af'. Dit betekent complex maatwerk in een 19e-eeuwse wijk met oude, monumentale panden in particulier eigendom. Bewonersgroep Circulair Spijkerviertel raapt periodiek zwerfafval en werkt tegelijk aan oplossingen aan de voorkant: hergebruik, reparatie en kringloop.

Leefbaarheid: veiligheid, overlast, verkamering

In de wijk is leefbaarheid een belangrijk thema. Op sommige plekken is sprake van (een gevoel van) onveiligheid (o.a. Spoorhoek). Bewoners vragen aandacht voor verkeersveiligheid, overlast door kamerbewoning en de aanwezigheid van criminaliteit en drugshandel. Het project Schoon Heel Veilig is met deze thema's aan de slag. Met gerichte acties

willen we afrekenen met de verloedering, overlast en criminaliteit in de wijk. Het doel is om ondernemen en wonen in het gebied prettiger en aantrekkelijker te maken. De werkgroepen Verkamering, Vergunning & Handhaving en Spoorhoek zijn belangrijke partners hierin. Door met regelmaat wijkveiligheidsoverleggen te beleggen (met een belangrijke rol voor bewoners) kunnen signalen uit de wijk sneller en effectiever worden opgepakt. Een ander aandachtspunt qua leefbaarheid is de grote hoeveelheid en groei van kamerverhuur. Handhaving van het beleid van het nieuwe Facetplan is essentieel om de groei van kamerverhuur tegen te gaan en de overlast te verminderen.

Wijkeconomie

Het Spijkerviertel kent veel ondernemers. Een groot deel is georganiseerd in de VOS: Verenigde Ondernemers Spijkerviertel. Aanvullend op de reguliere markteconomie bestaat in het Spijkerviertel de Blauwe Wijkeconomie met vele spin-offs. De Blauwe Wijkeconomie verbindt bewoners, verkleint de afstand tot de arbeidsmarkt, brengt ideeën voor een duurzame en leefbare wijk tot uitvoering. Team Leefomgeving ondersteunt de initiatieven. Het Spijkerviertel is met dit soort initiatieven in het gebied tussen markteconomie en overheid een living lab voor heel Arnhem.

Prioriteiten en acties in 2022

Team Leefomgeving, bewoners, ondernemers en wijkbedrijven van het Spijkerviertel zetten in 2022 samen focus op de volgende acties:

1. Vergroten van de wijkdemocratie, versterken van de bewonerswerkgroepen, uitbouwen van partnerschap tussen en platform van gemeente, bewoners, (sociaal) ondernemers en organisaties. Verkennen van mogelijkheden voor experimenten om veel grotere groepen bewoners actief te betrekken bij de wijk. Onderzoek naar de inzet van bewonersondersteuning.
2. Ondersteuning van sociaal culturele activiteiten waar wijkbewoners uit alle geledingen van de wijk door uitgenodigd worden om aan deel te kunnen nemen. Sociaal culturele activiteiten in, met en voor de wijkgemeenschap.
3. Blijven werken aan het verbeteren van de samenwerking tussen wijk en gemeente. Buurtbedrijven en initiatieven (zoals Parkeerplan) hebben behoefte aan een integrale aanpak. Samen willen we de belemmeringen

beslechten en zoeken naar oplossingen.

4. Uitvoeren van gezamenlijke vergroeningsprojecten van gemeente en bewoners en gezamenlijke verkenning naar Van Muijwijkstraat.
5. Ondersteunen van het BuurtGroenBedrijf bij het maximaal zelfstandig functioneren, zowel organisatorisch als financieel.
6. Stimuleren van verdergaande samenwerking tussen het BuurtbaanBureau, de gemeentelijke afdeling Werk en Inkomen en het Sociaal Wijkteam, o.a. met gezamenlijke afspraakruimtes in eigen wijk.
7. Geven van gezamenlijke voorlichting door bewonersgroepen en gemeente op het vlak van energietransitie, vergroening en klimaatadaptatie. Met als doel dat bewoners zelf meer maatregelen nemen.
8. Versterken van de economisch-toeristische verbinding tussen Binnenstad, Modekwartier en Spijkerviertel. Ondersteuning van het door de ondernemers opgestelde plan daartoe.
9. Stimuleren om het aantal panden met kamerverhuur in de wijk te verminderen, ten gunste van woningtransitie/-beschikbaarheid voor gezinnen en ouderen. Door o.a. een adequate signaleringsaanpak, inzet van extra handhavingsacties en door bewoners vooraan in vergunningsprocessen te betrekken.
10. Verminderen van de overlast- en veiligheidsproblematiek in en rondom de Steenstraat met een integrale aanpak gericht op o.a. de drugshandel, de kwaliteit van de openbare ruimte, het vasthouden van de behaalde resultaten van het project Schoon Heel Veilig en periodiek wijkveiligheidsoverleg.
11. Verhogen van de kwaliteit van de openbare ruimte in de wijk, o.a. door het verminderen van het aantal weesfietsen en -scooters, een aanpak op graffiti en zwerfafval.

De Spijkerbrigade en het Team Leefomgeving vragen om uw mening. Mist u zaken? Of wilt u iets meegeven? Dan horen we dit heel graag van u.

U kunt per mail op dit plan reageren:

csa@leefomgevingarnhem.nl

Tekst: Spijkerbrigade en Team Leefomgeving

Beeld: Rien Meijer

team
leefomgeving

Karin is één van de vrijwillige bezorgers die vier keer per jaar zorgen dat de wijkkrant bij u op de mat terecht komt. De laatste keer dat zij de wijkkrant rondbracht, maakte ze onderweg foto's. 'Ik dacht: misschien is dit wel een keer een leuk item voor de wijkkrant. Wat maak je zo mee of wat zie je als je de wijkkrant rond brengt? Je krijgt vaak leuke gesprekjes. Mensen kijken altijd blij als ze weten dat je de wijkkrant komt brengen. Je ziet leuke bloemen of mooie beelden. Door middel van deze foto's kun je een impressie geven.'

Beeld: Karin van Zijl

GRATIS BIJLAGE BIJ DE WIJKKRANT | JUNI 2021 | ONREGELMATIG VERSCHIJNEND | GA VOOR MEER INFORMATIE, FOTO'S, FILMPJES NAAR WWW.VRIJSTAATHIALF.NL

VRIJSTAAT THIALF COURANT

IN VRIJSTAAT THIALF IS HET ELKE DAG FEEST VOOR IEDEREEN! | BEZOEK ALLEN DE VRIJSTAAT: GRATIS EN VOOR NIETS! | REACTIES: POST@VRIJSTAATHIALF.NL

Op naar 1000 soorten

Weer of geen weer, Remco en Louna trekken er op uit om ontdekkingen te doen in Arnhem. Zo hebben ze ooit ook Vrijstaat Thialf ontdekt.

"We fietsen uit school elke keer een andere route naar huis. En zo kwamen we hier een keer terecht. Het is hier heel erg leuk. Ze hebben hier veel dingen die ze op andere speelplekken niet hebben" zegt Louna, net haar acht-en-een-halfste verjaardag gevierd. Ja, je moet elk feestje vieren, zegt Remco lachend. "Ik ben op jonge leeftijd begonnen met vogels kijken. Later ben ik gaan *twitchen* (soortenjagen), maar als ik weer onderweg naar Groningen was voor een zeldzaam uiltje, viel het me op dat er steeds minder

insecten tegen de voorruit vlogen. Toen ben ik gaan nadenken. En heb ik het dichterbij huis gezocht. Nu bekijken Louna en ik insecten en andere kleine diertjes... balen, waar heb ik dat klaverblad met meeldauw nou gelaten?" Hij zoekt in zijn tas naar een zakje met een beschimmeld blaadje. "Nee! Die zijn heel bijzonder, die leg ik thuis onder de microscoop en dan weet je niet wat je ziet! Prachtige structuren!"

Kleine kriebelbeestjes

Ook Louna kijkt graag door haar loep. "Nee, ik vind al die diertjes niet eng. Ik vind ze juist grappig. En als ik een beetje honger heb, eet ik gewoon madeliefjes! Die gele hartjes smaken een beetje

naar hazelnoot." zegt ze, terwijl ze net een kauwgomballenijsje open maakt, ja, ja. Maar het is deze avonturiers serieus. Ze lezen over eetbare planten en hebben een stapel struinkaarten thuis liggen. Ze hebben plannen om een struinkaart voor stadsgenootjes te maken. Of een buitenkeuken op Thialf. Of manden vlechten van wilgentenen. Of... Kinderen zijn vaak gebiologeerd door wat Remco en Louna weten en laten zien. De ouders vinden het vaak maar gevaarlijk en eng. "Maar je kunt kinderen ook leren hoe je een brandnetel vast kunt pakken zonder geprikt te worden (de steel van beneden naar boven strijken). Of hoe je in bomen kunt klimmen zonder te vallen.

"Weet je dat schaatsenrijders overwinteren in het bos?" Sjonge, die Louna weet ook bijzondere dingen.

1000 soorten

"Op een zomereik kunnen wel 1000 soorten leven. Galmuggen en -bijen, schimmels, mossen. Ik heb voor Thialf een soortenlijst bijgehouden op waarneming.nl. Ik denk dat ik wel op 1000 waarnemingen uit kan komen. Sommige zijn echt bijzonder hoor, zoals een klimopbij die ik laatst zag." We geloven je meteen, Remco. Dus als jullie Remco en Louna op Thialf zien, moet je eens gaan kijken wat ze hebben ontdekt. Als de duizendste soort is gevonden, wordt het vast weer een feestje.

Lekker bewegen, bijvoorbeeld op woensdagavond

Super toffe sfeer op woensdagavond op Thialf. Er is een clubje fanatieke jonge basketballers...

... en Jill moves geeft een dansles aan haar selectiegroep. Fijne beats, goeie moves! Check haar lessen op jillmoves.nl

foto's: Erik Vos

WE ZIJN WEER OP ZONDAG OPEN! CHECK OOK DE NIEUWE VITRINES MET INFO

BLOESEM

Constatering na maanden van lockdown: als de winkels dicht zijn, kijk je sneller omhoog. Naar facades van gebouwen, met fraai gedecoreerde raamlijsten en gevelstenen of namen van bedrijven die decennia geleden reeds verdwenen.

Ook de planten achter de ramen van verlaten cafés trokken mijn aandacht. Aan het begin vroeg ik me af of iemand er nog aan zou denken ze water te geven. Inmiddels weet ik het antwoord, want de vergeten planten zijn geel en morsdood (positieve noot: plantensterfte is lager dan verwacht).

Ook lijkt de bloesem dit jaar meer bloesem dan ooit. Terwijl ik door de stad dwaalde zag ik majestueuze bomen die zo beladen waren met bloemblaadjes dat ze een uitbundig feestje leken te vieren. Tussen alle narigheid ontvouwt zich hier direct om mij heen een wereld waar ik voorheen voorbij keek.

Nu heb ik makkelijk praten. Lokaal leven is goed te romantiseren als je alleen woont. Anders is dat wanneer je met je partner en drie kinderen beiden probeert te videovergaderen in een krap appartement. Het nadeel van lokaal leven op de vierkante meter: je zit elkaar meer in de weg.

Dat effect is in dichtbevolkt Nederland in het groot natuurlijk al veel langer merkbaar. Denk aan de discussie over haardvuur. Geen probleem als je buurman een paar honderd meter verder weg woont, lastiger als de buurman tegen jouw huis aangeplakt zit en de rookpluimen over je tuin hangen, al wil mijn innerlijke pyromaan dat laatste liever niet toegeven.

Daar moest ik aan denken toen ik las over de Spijkerse terrasruzie. Het zit zo: Café Vrijdag mag van de gemeente,

net als veel andere horecazaken, een groter terras - want corona. De burens - ook ondernemers - zien dat echter niet zitten, een terras voor hun deur. Slecht voor de verkoop. Ze willen het roer omgooien in deze moeilijke tijd, zeiden ze in de krant.

In dergelijke discussies zijn er vaak twee kampen: zij die vinden dat de bezwaarhebbenden niet moeten zeuren, en zij die vinden dat de overlastgever rekening moet houden met de ander. Maar als je met veel mensen bij elkaar bent, dan kan de aanwezigheid van de ander niet onopgemerkt blijven. Dat hoort bij de binnenstad. En bovendien: een beperking van de bewegingsruimte om overlast te voorkomen kan óók een vorm van overlast zijn.

„Ik leg ik me liever neer bij wat burengerucht”, zei ik verontwaardigd tegen mijn vriend nadat ik voor het eerst hoorde van het terrasdebaacle. „Ik wil zelf ook niet om het minste of geringste op mijn vingers gefikt worden. Leven en laten leven.” Maar toen moest ik weer denken aan bekenden met gezinnen in kleine huisjes.

De keerzijde van nabijheid: soms zijn bloesembomen niet genoeg, hoe mooi ze ook zijn.

Foto: Rens Plaschek

De wijkkrant Spijkerkwartier wordt huis aan huis bezorgd in het Spijkerkwartier (Spijkerbuurt, Spoorhoek, Boulevardkwartier en een deel van het Statenkwartier)

Editie: nr. 117, zomer 2021

Redactie: José Botman, Foeke Galema, Trudi Hendriks, Lucille van Straten, Jan van Wonderen, Katja Krediet, Samuel Verschoor

Fotografie: Rien Meijer en anderen

Vormgeving: Harald Slaterus

Drukker: Drukkerij HPC

Oplage: 4.000

Verschijsning: 4x per jaar (lente, zomer, herfst en winter)

Website: www.mijnspijkerkwartier.nl

Facebook: www.facebook.com/mijnspijkerkwartier

Twitter: twitter.com/spijkerkwartier

Alles weten over het Spijkerkwartier? Volg en like ons op Facebook en Twitter en/of ga naar mijnspijkerkwartier.nl.

Diverse contactinformatie:

Wijkcentrum de Lommerd: Spijkerstraat 185a, info@lommerd.nl

Gemeente: 0900 1809

Afvalophaaldienst Sita: 026 4460490

Politie: 0900 8844

Wijkagent: Femke van den Berg:

femke.van.den.berg@politie.nl

Frank Daeseleer: frank.daeseleer@politie.nl

Melden van afvaloverlast: Fixi.nl

Drugsoverlast melden: 026 35424299

Kopij aanleveren: Kopij voor nummer 118 dient te worden aangeleverd **vóór 24 augustus 2021** via wijkkrantspijkerkwartier@gmail.com.

Ingezonden brieven en artikelen zijn welkom en vallen onder verantwoordelijkheid van de auteur. De redactie behoudt zich het recht voor stukken te redigeren, in te korten of te weigeren zonder opgave van redenen. Anonieme brieven worden niet geplaatst, behalve in bijzondere situaties en op voorwaarde dat naam en adres bij de redactie bekend zijn. Ingezonden foto's dienen apart aangeleverd te worden in een resolutie van tenminste 300 dpi bij een formaat van tenminste 10 x 10 centimeter, in JPEG of TIF bestandsformaat. Toestemming van de maker is vereist en dient, tezamen met de naam van de maker, expliciet vermeld te worden bij het aanleveren van de foto's. Inzending geeft de redactie het recht het artikel en/of de foto in gedrukte, elektronische en/of enige andere vorm vast te leggen, te vermenigvuldigen dan wel openbaar te maken via de Wijkkrant Spijkerkwartier en website. Stukken van 200-400 woorden (met een foto) maken meer kans op plaatsing.

Overzicht agenda wijkkrant 2021:

Nummer 118 inleveren kopij: 23 augustus

Nummer 119 inleveren kopij: 15 november

Voorpagina foto: Rien Meijer